

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2022 m. birželio 13 d.
(OR. fr, en)

9759/22

ECOFIN 548
UEM 152
SOC 343
EMPL 225
COMPET 446
ENV 544
EDUC 216
RECH 339
ENER 255
JAI 809
GENDER 88
ANTIDISCRIM 68
JEUN 99
SAN 344

PRANEŠIMAS

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato
kam: Nuolatinųjų atstovų komitetui / Tarybai

Komisijos dok. Nr.: 9411/22 - COM(2022) 616 final

Dalykas: Rekomendacija dėl TARYBOS REKOMENDACIJOS dėl 2022 m. Italijos nacionalinės reformų programos su Tarybos nuomone dėl 2022 m. Italijos stabilumo programos

Delegacijoms pridedamas pirmiau nurodytas Komisijos pasiūlymu (dok. COM(2022) 616 final) grindžiamas Tarybos rekomendacijos projektas, kurį peržiūrėjo ir kuriam pritarė įvairūs Tarybos komitetai.

TARYBOS REKOMENDACIJA

... m. d.

dėl 2022 m. Italijos nacionalinės reformų programos su Tarybos nuomone dėl 2022 m. Italijos stabilumo programos

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 121 straipsnio 2 dalį ir 148 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo¹, ypač į jo 5 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 dėl makroekonominių disbalansų prevencijos ir naikinimo², ypač į jo 6 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos rekomendaciją,

atsižvelgdama į Europos Parlamento rezoliucijas,

atsižvelgdama į Europos Vadovų Tarybos išvadas,

atsižvelgdama į Užimtumo komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir finansų komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Socialinės apsaugos komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonominės politikos komiteto nuomonę,

kadangi:

¹ OL L 209, 1997 8 2, p. 1.

² OL L 306, 2011 11 23, p. 25.

- (1) 2021 m. vasario 19 d. įsigaliojo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/241³, kuriuo nustatyta Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonė. Pagal Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonę teikiama finansinė parama reformoms ir investicijoms įgyvendinti, t. y. Sąjungos finansuojama fiskalinė paskata. Priemone prisidedama prie ekonomikos atsigavimo ir tvarių ir augimą skatinančių reformų ir investicijų įgyvendinimo, visų pirma siekiant skatinti žaliąją ir skaitmeninę pertvarką, kartu didinant valstybių narių ekonomikos atsparumą ir potencialų augimą. Ja taip pat padedama stiprinti tvarią viešųjų finansų būklę ir skatinti augimą ir darbo vietų kūrimą vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu. Kiekvienai valstybei narei pagal Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonę skiriamas didžiausias finansinis įnašas bus atnaujintas 2022 m. birželio mėn., laikantis Reglamento (ES) 2021/241 11 straipsnio 2 dalies;
- (2) 2021 m. lapkričio 24 d. Komisija priėmė metinę tvaraus augimo apžvalgą, kuria pradedamas 2022 m. Europos ekonominės politikos koordinavimo semestras. Joje tinkamai atsižvelgta į 2021 m. gegužės 7 d. pasirašytą Porto socialinį įsipareigojimą toliau įgyvendinti 2017 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos paskelbtą Europos socialinių teisių ramstį. 2022 m. kovo 25 d. Europos Vadovų Taryba patvirtino 2022 m. metinėje tvaraus augimo apžvalgoje išdėstytus prioritetus. 2021 m. lapkričio 24 d. Komisija pagal Reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 taip pat priėmė įspėjimo mechanizmo ataskaitą, kurioje Italija nurodyta kaip viena iš valstybių narių, dėl kurių reikės parengti nuodugnią apžvalgą. Be to, tą pačią dieną Komisija priėmė Rekomendaciją dėl Tarybos rekomendacijos dėl euro zonos ekonominės politikos ir Pasiūlymą dėl 2022 m. bendros užimtumo ataskaitos, kurioje analizuojamas užimtumo politikos gairių ir Europos socialinių teisių ramsčio principų įgyvendinimas. Rekomendaciją dėl euro zonos ekonominės politikos⁴ (toliau – 2022 m. rekomendacija dėl euro zonos) Taryba priėmė 2022 m. balandžio 5 d., o bendrą užimtumo ataskaitą – 2022 m. kovo 14 d.;

³ 2021 m. vasario 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/241, kuriuo nustatoma ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonė (OL L 57, 2021 2 18, p. 17).

⁴ 2022 m. balandžio 5 d. Tarybos rekomendacija dėl euro zonos ekonominės politikos (OL C 153, 2022 4 7, p. 1).

- (3) geopolitines ir ekonomines aplinkybes labai pakeitė po pasaulinės pandemijos įvykusi Rusijos invazija į Ukrainą. Invazijos poveikis valstybių narių ekonomikai pasireiškė, *inter alia*, aukštesnėmis energijos, maisto produktų bei žaliavų kainomis ir prastesnėmis augimo perspektyvomis. Aukštesnės energijos kainos ypač slegia pažeidžiamiausius namų ūkius, kurie patiria energijos nepriteklių arba kuriems jis gresia, taip pat įmones, kurios labiausiai pažeidžiamos energijos kainų šuolių. Be to, į Sąjungą atvyksta kaip niekada daug pabėgėlių iš Ukrainos. Dėl Rusijos agresijos karo kilusios ekonominės pasekmės valstybes nares paveikė nevienodai. Šiomis aplinkybėmis 2022 m. kovo 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2022/382⁵ pirmą kartą pradėta taikyti Tarybos direktyva 2001/55/EB⁶, iš Ukrainos perkeltiems asmenims suteikiant teisę teisėtai būti Sąjungoje, taip pat galimybę mokytis, dalyvauti darbo rinkoje, gauti sveikatos priežiūros paslaugas, būstą ir socialinę paramą;
- (4) atsižvelgiant į sparčiai kintančią ekonominę ir geopolitinę padėtį ir kaip išdėstyta 2022 m. metinėje tvaraus augimo apžvalgoje, 2022 m. Europos semestras – plataus masto ekonominės ir užimtumo politikos koordinavimo sistema – atnaujinamas ir kartu pritaikomas prie Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės įgyvendinimo reikalavimų. Kad būtų įgyvendinti Europos semestro politikos prioritetai, itin svarbu įgyvendinti priimtus ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planus, nes jais atsižvelgiama į visas atitinkamas konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas, pateiktas per 2019 m. ir 2020 m. Europos semestro ciklus, arba į didelę jų dalį. 2019 m. ir 2020 m. konkrečioms šalims skirtos rekomendacijos tebėra tiek pat svarbios ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planams, kurie peržiūrėti, atnaujinti arba iš dalies pakeisti pagal Reglamento (ES) 2021/241 14, 18 ir 21 straipsnius, šalia kitų konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų, pateiktų iki tokių peržiūrėtų, atnaujintų ar iš dalies pakeistų ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planų pateikimo datos;

⁵ 2022 m. kovo 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2022/382, kuriuo pagal Direktyvos 2001/55/EB 5 straipsnį nustatoma, kad iš Ukrainos yra perkeltųjų asmenų masinis srautas, ir pradėdama taikyti laikinąją apsaugą (OL L 71, 2022 3 4, p. 1).

⁶ 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 2001/55/EB dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikinąją apsaugą esant masiniam srautui, ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimant tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą (OL L 212, 2001 8 7, p. 12).

- (5) nuo 2020 m. kovo mėn. taikoma bendroji nukrypti leidžianti Stabilumo ir augimo pakto išlyga. 2021 m. kovo 3 d. komunikate „Vieni metai nuo COVID-19 protrūkio. Fiskalinės politikos atsakas“ Komisija išdėstė nuomonę, kad sprendimas nutraukti bendrosios nukrypti leidžiančios išlygos taikymą arba ją toliau taikyti turėtų būti priimamas atlikus bendrą ekonominės padėties vertinimą, kurio vienas iš pagrindinių kiekybinių kriterijų būtų Sąjungos arba euro zonos ekonominės veiklos mastas, palyginti su iki krizės (2019 m. pabaigoje) buvusiu mastu. Stabilumo ir augimo pakte nustatytos bendrosios nukrypti leidžiančios išlygos taikymą pratęsti 2023 m. būtų pagrįsta dėl didesnio neapibrėžtumo ir didelės neigiamų ekonominės perspektyvos pokyčių rizikos karo Europoje aplinkybėmis, dėl precedento neturinčių energijos kainų šuolių ir tolesnių tiekimo grandinės sutrikimų;
- (6) laikantis 2021 m. birželio 18 d. Tarybos rekomendacijoje⁷, kurioje pateikiama Tarybos nuomonė dėl 2021 m. Italijos stabilumo programos, pateikto požiūrio, bendrą fiskalinės politikos kryptį šiuo metu geriausia vertinti kaip pirminių išlaidų (atėmus diskrecines pajamų priemones), išskyrus su COVID-19 krize susijusias laikinas neatidėliotinas priemones, bet įskaitant Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės negražintina parama (dotacijomis) ir kitų Sąjungos fondų lėšomis finansuojamas išlaidas, pokytį, palyginti su vidutinio laikotarpio potencialiu augimu⁸. Be bendros fiskalinės politikos krypties, siekiant įvertinti, ar nacionalinė fiskalinė politika yra apdairi, o jos sudėtis yra palanki tvariam atsigavimui, suderinamam su žaliosios ir skaitmeninės pertvarkų tikslais, dėmesys taip pat skiriamas nacionalinėmis lėšomis finansuojamų⁹ pirminių einamųjų išlaidų (atėmus diskrecines pajamų priemones ir išskyrus su COVID-19 krize susijusias laikinas neatidėliotinas priemones) ir investicijų raidai;

⁷ 2021 m. birželio 18 d. Tarybos rekomendacija, kurioje pateikiama Tarybos nuomonė dėl 2021 m. Italijos stabilumo programos (OL C 304, 2021 7 29, p. 53).

⁸ Šioje rekomendacijoje pateikiami fiskalinės politikos krypties ir jos komponentų įverčiai yra Komisijos įverčiai, grindžiami prielaidomis, kuriomis pagrįsta Komisijos 2022 m. pavasario prognozė. Komisijos vidutinės trukmės laikotarpio potencialaus augimo įverčiai neapima teigiamo ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plane numatytų reformų, kurios gali padidinti potencialų ekonomikos augimą, poveikio;

⁹ Nefinansuojamų Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės dotacijomis ar kitų Sąjungos fondų lėšomis.

- (7) 2022 m. kovo 2 d. Komisija priėmė komunikatą ir jame pateikė plataus pobūdžio 2023 m. fiskalinės politikos gairių (toliau – fiskalinės gairės), kuriomis siekiama padėti valstybėms narėms parengti stabilumo ir konvergencijos programas ir taip sustiprinti politikos koordinavimą. Remdamasi 2022 m. žiemos prognozėje pateikta makroekonominė perspektyva, Komisija pažymėjo, kad atrodytų tinkama 2023 m. pereiti nuo 2020–2022 m. bendros remiamojo pobūdžio fiskalinės politikos krypties prie iš esmės neutralios bendros fiskalinės politikos krypties, tuo pat metu būnant pasirengus reaguoti į kintančią ekonominę padėtį. Komisija paskelbė, kad konkrečioms valstybėms narėms 2023 m. ir toliau turėtų būti teikiamos skirtingos fiskalinės rekomendacijos ir turėtų būti atsižvelgta į galimą tarpvalstybinį šalutinį poveikį. Komisija paprašė valstybių narių atsižvelgti į šias gaires savo stabilumo ir konvergencijos programose. Komisija įsipareigojo atidžiai stebėti ekonominius pokyčius ir prireikus pritaikyti politikos gaires, vėliausiai – 2022 m. gegužės mėn. pabaigoje paskelbsimame Europos semestro pavasario dokumentų rinkinyje;
- (8) kalbant apie fiskalines gaires, 2023 m. fiskalinėmis rekomendacijomis atsižvelgiama į prastesnę ekonominę perspektyvą, didesnę neapibrėžtumą ir papildomą neigiamų pokyčių riziką, taip pat į didesnę infliaciją, palyginti su Komisijos 2022 m. žiemos prognoze. Atsižvelgiant į šiuos aspektus, fiskalinis atsakas turi būti didinti viešąsias investicijas į žaliąją ir skaitmeninę pertvarkas ir energetinį saugumą ir išlaikyti pažeidžiamiausių namų ūkių perkamąją galią, kad būtų galima sušvelninti energijos kainų šuolio poveikį ir padėti apriboti antrinio poveikio infliacinį spaudimą taikant tikslias ir laikinas priemones. Fiskalinė politika turi likti lanksti, kad būtų galima prisitaikyti prie greitai kintančių aplinkybių, įskaitant iššūkius, kylančius dėl Rusijos agresijos karo prieš Ukrainą, susijusius su gynyba ir saugumu, ir turi skirtis valstybėse narėse priklausomai nuo jų fiskalinės ir ekonominės padėties, įskaitant krizės poveikį joms ir iš Ukrainos perkeltų asmenų srautą į jas;

- (9) 2021 m. balandžio 30 d. Italija pagal Reglamento (ES) 2021/241 18 straipsnio 1 dalį Komisijai pateikė nacionalinį ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planą. Pagal Reglamento (ES) 2021/241 19 straipsnį Komisija įvertino ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano aktualumą, efektyvumą, veiksmingumą ir darną vadovaudamasi to reglamento V priede pateiktomis vertinimo gairėmis. 2021 m. liepos 13 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo sprendimą dėl Italijos ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano įvertinimo patvirtinimo¹⁰. Paramos dalių išmokėjimas priklauso nuo Komisijos sprendimo priėmimo pagal Reglamento (ES) 2021/241 24 straipsnio 5 dalį, kuriame būtų nurodyta, kad Italija patenkinamai pasiekė Tarybos įgyvendinimo sprendime nustatytas atitinkamas tarpines ir siektinas reikšmes. Kad būtų laikoma, jog tarpinės ir siektinos reikšmės pasiektos patenkinamai, ankstesniosioms pasiekti priimtoms priemonės turi likti nepanaikintos;
- (10) laikydamasi Reglamento (EB) Nr. 1466/97 4 straipsnyje nustatyto termino, 2022 m. balandžio 27 d. Italija pateikė 2022 m. nacionalinę reformų programą, o 2022 m. balandžio 27 d. – 2022 m. stabilumo programą. Siekiant atsižvelgti į jų tarpusavio sąsajas, abi programos vertintos kartu. Pagal Reglamento (ES) 2021/241 27 straipsnį, 2022 m. nacionalinė reformų programa taip pat atspindi Italijos du kartus per metus teikiamas pažangos, padarytos įgyvendinant ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planą, ataskaitas;
- (11) 2022 m. gegužės 23 d. Komisija paskelbė 2022 m. Italijos ataskaitą. Joje įvertinta pažanga, Italijos padaryta įgyvendinant atitinkamas 2019 m., 2020 m. ir 2021 m. Tarybos priimtas jai skirtas rekomendacijas, ir, remiantis ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo rezultatų suvestine, apžvelgta, kaip Italija įgyvendina ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planą. Remiantis ta analize, šalies ataskaitoje nurodytos spragos, palyginti su tais uždaviniais, kurie ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plane sprendžiami tik iš dalies arba nesprendžiami, taip pat nauji ir kylantys uždaviniai, įskaitant dėl Rusijos invazijos į Ukrainą kylančius uždavinius. Be to, joje įvertinta pažanga, Italijos padaryta įgyvendinant Europos socialinių teisių ramstį ir siekiant Sąjungos pagrindinių tikslų užimtumo, įgūdžių ir skurdo mažinimo srityse, taip pat siekiant Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslų;

¹⁰ Dok. ST 10160/21; Dok. ST 10160/21 ADD 1 REV 2.

- (12) pagal Reglamento (ES) Nr. 1176/2011 5 straipsnį Komisija atliko Italijos nuodugnią apžvalgą, o jos rezultatus paskelbė 2022 m. gegužės 23 d. Komisija padarė išvadą, kad Italijoje yra susidaręs perviršinis makroekonominis disbalansas. Visų pirma Italija tebėra pažeidžiama dėl didelės valdžios sektoriaus skolos ir menko našumo augimo esant darbo rinkos pažeidžiamumui ir tam tikriems trūkumams finansų sektoriuje;
- (13) 2022 m. gegužės 23 d. Komisija paskelbė pranešimą pagal Sutarties 126 straipsnio 3 dalį. Šiame pranešime aptarta Italijos biudžeto būklė, nes jos valdžios sektoriaus deficitas 2021 m. viršijo Sutartyje nustatytą 3 % bendrojo vidaus produkto (BVP) pamatinę vertę, o valdžios sektoriaus skola viršijo Sutartyje nustatytą 60 % BVP pamatinę vertę ir nebuvo laikomasi skolos mažinimo kriterijaus. Pranešime padaryta išvada, kad deficito ir skolos kriterijai nėra įvykdyti. Laikydamosi 2022 m. kovo 2 d. komunikato, Komisija, įvertinusi visus svarbius veiksnius, laikėsi nuomonės, kad skolos mažinimo kriterijaus laikymasis reikštų pernelyg dideles fiskalines pastangas laikotarpio pradžioje, o tai galėtų pakenkti augimui. Todėl, Komisijos nuomone, dabartinėmis išskirtinėmis ekonominėmis sąlygomis laikytis skolos mažinimo kriterijaus nėra pagrindo. Kaip skelbta, 2022 m. pavasarį Komisija nesiūlė pradėti naujų perviršinio deficito procedūrų ir 2022 m. rudenį iš naujo įvertins, ar tikslinga siūlyti pradėti tokias procedūras;

(14) 2020 m. liepos 20 d. rekomendacijoje¹¹ Taryba rekomendavo Italijai, laikantis bendrosios nukrypti leidžiančios išlygos, 2020 m. ir 2021 m. imtis visų būtinų priemonių, kad būtų veiksmingai kovojama su COVID-19 pandemija, palaikoma ekonomika ir remiamas būsimas atsigavimas. Ji Italijai taip pat rekomendavo, kai leis ekonominės sąlygos, vykdyti fiskalinę politiką, kuria siekiama užtikrinti apdairią vidutinės trukmės fiskalinę būklę ir skolos tvarumą, kartu didinant investicijas. Remiantis Eurostato patvirtintais duomenimis, Italijos valdžios sektoriaus deficitas sumažėjo nuo 9,6 % BVP 2020 m. iki 7,2 % 2021 m. Italijos fiskalinės politikos atsaku 2021 m. remtas ekonomikos atsigavimas, o laikinų neatidėliotinių priemonių apimtis sumažėjo nuo 4,4 % BVP 2020 m. iki 3,5 % BVP 2021 m. Priemonės, kurių Italija ėmėsi 2021 m., atitiko 2020 m. liepos 20 d. Tarybos rekomendaciją. Diskrecinės biudžeto priemonės, kurias Vyriausybė priėmė 2020 m. ir 2021 m., daugiausia buvo laikinos arba buvo derinamos su kompensacinėmis priemonėmis. Vis dėlto, kai kurios diskrecinės priemonės, kurias Vyriausybė priėmė 2020 m. ir 2021 m., nebuvo laikinos arba nebuvo derinamos su kompensacinėmis priemonėmis; jas iš esmės sudarė socialinio draudimo įmokų sumažinimas skurdesniuose regionuose, darbo pajamų mokesčio kredito pratęsimas ir išmokos šeimai nustatymas. Remiantis Eurostato patvirtintais duomenimis, valdžios sektoriaus skola sumažėjo nuo 155,3 % BVP 2020 m. iki 150,8 % 2021 m.;

¹¹ 2020 m. liepos 20 d. Tarybos rekomendacija dėl 2020 m. Italijos nacionalinės reformų programos su Tarybos nuomone dėl 2020 m. Italijos stabilumo programos (OL C 282, 2020 8 26, p. 74).

(15) makroekonominis scenarijus, kuriuo grindžiamos 2022 m. stabilumo programoje pateiktos biudžeto projekcijos, yra palankus 2022 m. ir realistiškas vėlesniais metais. Vyriausybė prognozuoja, kad realusis BVP 2022 m. išaugs 3,1 %, o 2023 m. – 2,4 %. Tuo tarpu Komisijos 2022 m. pavasario prognozėje numatoma, kad 2022 m. realiojo BVP augimas bus mažesnis – 2,4 %, o 2023 m. – 1,9 %, daugiausia dėl atsargesnių vidaus paklausos projekcijų. 2022 m. stabilumo programoje Vyriausybė planuoja, kad 2022 m. nominalusis deficitas sumažės iki 5,6 % BVP, o 2023 m. – iki 3,9 %¹². Šis sumažėjimas 2022 m. daugiausia atspindi ekonominės veiklos augimą ir daugelio neatidėliotinių priemonių panaikinimą. 2022 m. stabilumo programoje numatoma, kad valdžios sektoriaus skolos santykis su BVP 2022 m. sumažės iki 147,0 %, o 2023 m. – iki 145,2 %. Remiantis iki galutinio prognozės parengimo termino turėta informacija apie politikos priemones, Komisijos 2022 m. pavasario prognozėje numatoma, kad 2022 m. ir 2023 m. valdžios sektoriaus deficitas atitinkamai sudarys 5,5 % BVP ir 4,3 % BVP. Palyginti su 2022 m. stabilumo programa, Komisijos 2022 m. pavasario prognozėje numatytas deficitas yra beveik toks pat, bet 2023 m. jis yra didesnis, daugiausia dėl lėtesnio ekonomikos augimo. Be to, į Komisijos 2022 m. pavasario prognozę neįtrauktos 2022 m. numatytos 2022 m. stabilumo programoje paskelbtos papildomos paramos priemonės, nes iki galutinio termino pabaigos apie jas nebuvo pateikta išsamios informacijos. Komisijos 2022 m. pavasario prognozėje numatomas valdžios sektoriaus skolos santykis su BVP yra didesnis: 147,9 % 2022 m. ir 146,8 % 2023 m. Skirtumas susidarė dėl didesnio deficito ir lėtesnio ekonomikos augimo. Remiantis Komisijos 2022 m. pavasario prognoze, numatoma, kad vidutinės trukmės laikotarpio (10 metų) potencialios gamybos apimties augimo vidurkis bus 0,4 %. Tačiau tas įvertis neapima ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plane numatytų reformų, kurios gali padidinti potencialų Italijos ekonomikos augimą, poveikio.

¹² Šioje konstatuojamojoje dalyje pateikti įverčiai grindžiami išsamiais biudžeto projekcijomis, kurias Italija pateikė kartu su 2022 m. stabilumo programa. Išskyrus bendrus valdžios sektoriaus deficito ir skolos duomenis, Italijos pateiktose projekcijose neatsižvelgiama į 2022 m. gegužės mėn. paskelbtą fiskalinį paketą. Į šį 2022 m. gegužės 2 d. priimtą paketą įtrauktos 2022 m. numatytos papildomos paramos priemonės ir daugiau išteklių nacionalinėmis lėšomis finansuojamiems investiciniams projektams tiek 2022 m., tiek ateinančiais metais;

- (16) 2022 m. Vyriausybė palaipsniui panaikino daugumą priemonių, kurių imtasi reaguojant į COVID-19 krizę, taigi numatoma, kad laikinų neatidėliotinių priemonių apimtis sumažės nuo 3,5 % BVP 2021 m. iki 1,1 % 2022 m. Valdžios sektoriaus deficitui poveikį daro priemonės, kurių imtasi siekiant kovoti su ekonominiu ir socialiniu energijos kainų kilimo poveikiu; Komisijos 2022 m. pavasario prognozėje apskaičiuota, kad jos sudaro 0,5 % BVP 2022 m. ir yra panaikintos 2023 m.¹³. Šias priemones daugiausia sudaro socialiniai pervedimai skurdesniems namų ūkiams, netiesioginių energijos vartojimo mokesčių mažinimas ir subsidijos energetikos įmonėms. Paskelbta, kad šios priemonės yra laikinos. Vis dėlto, jei energijos kainos 2023 m. liks aukštos, kai kurių iš tų priemonių galiojimas galėtų būti tęsiamas. Kai kurios iš šių priemonių, visų pirma visuotinis netiesioginių energijos vartojimo mokesčių (PVM ir fiksuotų mokesčių) mažinimas, nėra tikslinės. Valdžios sektoriaus deficitui poveikį taip pat daro iš Ukrainos perkeltų asmenų laikinosios apsaugos teikimo išlaidos, kurios pagal Komisijos 2022 m. pavasario prognozę turėtų sudaryti 0,1 % BVP 2022 ir 2023 m.¹⁴;
- (17) 2021 m. birželio 18 d. rekomendacijoje Taryba rekomendavo Italijai 2022 m. pasinaudoti Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemone papildomoms investicijoms, kuriomis remiamas atsigavimas, finansuoti, kartu vykdant apdairią fiskalinę politiką. Be to, ji turėtų išlaikyti nacionalinėmis lėšomis finansuojamas investicijas. Taryba taip pat rekomendavo Italijai riboti nacionalinėmis lėšomis finansuojamų einamųjų išlaidų augimą. Ji Italijai taip pat rekomendavo, kai leis ekonominės sąlygos, vykdyti fiskalinę politiką, kuria siekiama užtikrinti apdairią vidutinio laikotarpio fiskalinę būklę ir fiskalinį tvarumą vidutinės trukmės laikotarpiu ir tuo pat metu didinti investicijas siekiant padidinti augimo potencialą;

¹³ Šie skaičiai rodo tų priemonių, kurių imtasi nuo 2021 m. rudens, įskaitant einamųjų pajamų ir išlaidų, taip pat atitinkamais atvejais – kapitalo išlaidų priemones, poveikį metiniam biudžetui.

¹⁴ Daroma prielaida, kad bendras iš Ukrainos į Sąjungą perkeltų asmenų skaičius iki 2022 m. pabaigos palaipsniui pasieks 6 mln., o jų geografinio pasiskirstymo įverčiai apskaičiuojami remiantis esamos diasporos dydžiu, santykinu priimančiosios valstybės narės gyventojų skaičiumi ir faktiniu iš Ukrainos perkeltų asmenų pasiskirstymu visoje Sąjungoje nuo 2022 m. kovo mėn. Biudžeto išlaidų vienam asmeniui įverčiai yra grindžiami Komisijos Jungtinio tyrimų centro parengtu mikromodeliavimo modeliu „Euromod“ ir apskaičiuoti atsižvelgiant tiek į piniginius pervedimus, į kuriuos asmenys gali turėti teisę, tiek į išmokas natūra, pavyzdžiui, švietimo ir sveikatos priežiūros srityse;

(18) remiantis Komisijos 2022 m. pavasario prognoze ir Italijos 2022 m. stabilumo programoje pateikta informacija numatoma, kad 2022 m. fiskalinės politikos kryptis (–2,7 % BVP) išliks remiamojo pobūdžio¹⁵. Italija planuoja toliau remti ekonomikos atsigavimą pasinaudodama Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemone papildomoms investicijoms finansuoti, kaip rekomendavo Taryba. Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės dotacijomis ir kitų Sąjungos fondų lėšomis finansuojamų išlaidų teigiamas poveikis ekonominei veiklai, palyginti su 2021 m., turėtų padidėti 0,9 % BVP. Nacionalinėmis lėšomis finansuojamų investicijų skatinamasis poveikis fiskalinės politikos kryptčiai 2022 m. turėtų sudaryti 0,3 procentinio punkto¹⁶. Todėl Italija planuoja išlaikyti nacionalinėmis lėšomis finansuojamas investicijas, kaip rekomendavo Taryba. Nacionalinėmis lėšomis finansuojamų pirminių einamųjų išlaidų (atėmus naujas pajamų priemones) augimo skatinamasis poveikis bendrai fiskalinės politikos kryptčiai 2022 m. turėtų sudaryti 1,3 procentinio punkto. Šis reikšmingas skatinamasis poveikis apima priemonių, kuriomis siekiama mažinti ekonominį ir socialinį energijos kainų kilimo poveikį, papildomą poveikį (0,2 % BVP)¹⁷, taip pat iš Ukrainos perkeltų asmenų laikinosios apsaugos teikimo išlaidas (0,1 % BVP). Einamųjų išlaidų augimas taip pat atspindi didesnes išlaidas valdžios sektoriaus darbuotojų atlyginimams dėl 2019–2021 m. laikotarpio viešųjų sutarčių atnaujinimo ir didelė šių išlaidų dalis (siekianti ¼ % BVP) bus užfiksuota 2022 m.; be to, biudžete numatytos papildomos lėšos sveikatos priežiūros sektoriui (0,1 % BVP). Kalbant apie pajamas, numatoma, kad prie skatinamosios fiskalinės politikos taip pat prisidės gyventojų pajamų mokesčių ir regioninio gamybinės veiklos mokesčio sumažinimas (0,4 % BVP). Todėl, remiantis dabartiniais Komisijos įverčiais, 2022 m. Italija nepakankamai riboja nacionalinėmis lėšomis finansuojamų grynąjį einamųjų išlaidų augimą;

¹⁵ Neigiamas rodiklio ženklas atitinka pernelyg didelį pirminių išlaidų augimą, palyginti su vidutinės trukmės laikotarpio ekonomikos augimu, o tai rodo skatinamąją fiskalinę politiką.

¹⁶ Numatoma, kad kitos nacionalinėmis lėšomis finansuojamos kapitalo išlaidos turės 0,3 procentinio punkto BVP skatinamąjį poveikį. Tai galima paaiškinti Vyriausybės investicinėmis dotacijomis, kurios taip pat finansuojamos paskolomis pagal Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonę, taip pat papildomomis Vyriausybės garantijomis MVĮ.

¹⁷ 2021 m. Italijoje jau buvo taikomos priemonės, kuriomis siekiama mažinti ekonominį ir socialinį energijos kainų kilimo poveikį, ir jos sudarė 0,3 % BVP. Šias priemones daugiausia sudarė fiksuotų mokesčių ir PVM tarifų elektros ir gamtinių dujų sąskaitoms sumažinimas ir socialinės priemokos už elektros energijos ir gamtinių dujų sąskaitas padidinimas.

- (19) Komisijos 2022 m. pavasario prognozėje pagal nesikeičiančios politikos prielaidą numatoma, kad 2023 m. fiskalinės politikos kryptis bus $-1,2$ % BVP¹⁸. Numatoma, kad Italija 2023 m. toliau naudosis Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės dotacijomis papildomoms investicijoms, kuriomis remiamas atsigavimas, finansuoti. Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės dotacijomis ir kitų Sąjungos fondų lėšomis finansuojamų išlaidų teigiamas poveikis ekonominei veiklai, palyginti su 2022 m., turėtų padidėti 0,7 procentinio punkto BVP. Nacionalinėmis lėšomis finansuojamų investicijų skatinamasis poveikis fiskalinės politikos kryptčiai 2023 m. turėtų sudaryti 0,2 procentinio punkto¹⁹. Be to, nacionalinėmis lėšomis finansuojamų pirminių einamųjų išlaidų (atėmus naujas pajamų priemones) augimo iš esmės neutralus poveikis bendrai fiskalinės politikos kryptčiai 2023 m. turėtų sudaryti $-0,2$ procentinio punkto. Tai apima poveikį, kurį turės priemonių, kuriomis reaguojama į pakilusias energijos kainas, laipsniškas panaikinimas (0,5 % BVP). Kartu numatoma, kad prie grynujų einamųjų išlaidų augimo prisidės ir socialinių pervedimų padidėjimas (0,4 % BVP) dėl jų indeksavimo pagal praėjusių metų infliacijos lygį ir papildomos sveikatos priežiūros sektoriui biudžete numatytos lėšos (0,1 % BVP), kuriems nėra kompensacinių priemonių. Todėl iš esmės neutralus nacionalinėmis lėšomis finansuojamų einamųjų išlaidų poveikis priklausys nuo laipsniško priemonių, kuriomis siekiama mažinti energijos kainų kilimo poveikį, panaikinimo, kaip planuojama šiuo metu;
- (20) 2022 m. stabilumo programoje numatoma, kad valdžios sektoriaus deficitas palaipsniui sumažės iki 3,3 % 2024 m. ir 2,8 % iki 2025 m. Planuojama, kad 2025 m. valdžios sektoriaus deficitas sumažės ir nesiels 3 % BVP. Šiose projekcijose daroma prielaida, kad 2023–2025 m. bendros išlaidos sumažės maždaug 3 procentiniais punktais BVP, o bendros pajamos – maždaug 2 procentiniais punktais BVP. 2022 m. stabilumo programoje numatoma, kad valdžios sektoriaus skolos santykis su BVP iki 2025 m. sumažės, konkrečiai, iki 143,4 % 2024 m. ir iki 141,4 % 2025 m. Remiantis Komisijos analize, skolos tvarumo rizika vidutinės trukmės laikotarpiu atrodo maža;

¹⁸ Neigiamas rodiklio ženklas atitinka pernelyg didelį pirminių išlaidų augimą, palyginti su vidutinės trukmės laikotarpio ekonomikos augimu, o tai rodo skatinamąją fiskalinę politiką.

¹⁹ Numatoma, kad kitos nacionalinėmis lėšomis finansuojamos kapitalo išlaidos turės 0,0 procentinio punkto BVP neutralų poveikį.

- (21) pagal Reglamento (ES) 2021/241 19 straipsnio 3 dalies b punktą ir to reglamento V priedo 2.2 kriterijų į ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planą įtraukta daug viena kitą papildančių reformų ir investicijų, kurios pagal preliminarų įgyvendinimo tvarkaraštį turi būti įgyvendintos iki 2026 m. rugpjūčio 31 d. Jomis sprendžiami visi ekonominiai ir socialiniai uždaviniai, 2019 m. ir 2020 m. per Europos semestrą nustatyti Italijai skirtose Tarybos rekomendacijose, papildant visas šaliai skirtas rekomendacijas, kurios buvo pateiktos iki ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano priėmimo dienos, arba didelė šių uždavinių dalis. Visų pirma, veiksmingas ir spartus ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano įgyvendinimas gali paskatinti ilgalaikius struktūrinius pokyčius, taigi, daryti ilgalaikį poveikį Italijos ekonomikai ir visuomenei. Tikimasi, kad vykdant įvairias reformas svarbiausiose politikos srityse bus pašalintos ilgalaikės ekonomikos augimo kliūtys. Visų pirma ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plane numatytos reformos, kuriomis siekiama skatinti struktūrinius viešojo administravimo ir teismų sistemos veikimo pokyčius ir gerinti bendrą verslo aplinką. Planuojamos reformos ir investicijos švietimo, įgūdžių ugdymo ir mokslinių tyrimų sektoriuose gali padėti ilgai padidinti žmogiškąjį kapitalą ir mokslinių tyrimų pajėgumus. Numatomos darbo rinkos reformos ir investicijos, skirtos užimtumo perspektyvoms, ypač jaunimo ir moterų, gerinti, gali padidinti darbo jėgos pasiūlą, sudaryti vienodas galimybes įgyti įgūdžių ir galiausiai paremti ekonomikos augimą. Tikimasi, kad reformos tokiuose sektoriuose kaip transportas ir vandentvarka struktūriškai padidins ekonominį efektyvumą, be kita ko, sistemingiau taikant konkurso procedūras paslaugų sutartims sudaryti;

- (22) tikimasi, kad Italijos ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano įgyvendinimas prisidės prie tolesnės žaliosios ir skaitmeninės pertvarkų pažangos. Priemonėms, kuriomis Italijoje remiamas klimato srities tikslų įgyvendinimas, skiriama 37,5 % visų ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano asignavimų, o priemonėms, kuriomis remiamas skaitmeninių tikslų įgyvendinimas – 25 % visų plano asignavimų. Visapusiškas ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano įgyvendinimas laikantis atitinkamų tarpinių ir siektinų reikšmių padės Italijai greitai atsigausti nuo COVID-19 krizės padarinių ir kartu sustiprins jos atsparumą. Siekiant sėkmingai įgyvendinti ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planą, taip pat kitą už planą platesnę ekonominę ir užimtumo politiką, kad būtų užtikrinta plati atsakomybė už bendrą politinę darbotvarkę, tebėra svarbus sistemingas socialinių partnerių ir kitų atitinkamų suinteresuotųjų subjektų dalyvavimas;
- (23) 2022 m. sausio 17 d. Italija pateikė Europos Komisijai partnerystės sutarčiai, numatytai Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2021/1060²⁰, reikalingus sanglaudos politikos programavimo dokumentus ir savo pirmąsias tame reglamente numatytas sanglaudos politikos programas. Laikydamosi Reglamento (ES) 2021/1060, Italija, programuodama 2021–2027 m. sanglaudos politikos fondų lėšas, atsižvelgia į atitinkamas jai skirtas rekomendacijas. Tai yra iš sanglaudos politikos fondų gautinos finansinės paramos veiksmingumo gerinimo ir kuo didesnės pridėtinės vertės užtikrinimo prielaida, be to, taip skatinamas šių sanglaudos politikos fondų ir kitų Sąjungos priemonių bei fondų tarpusavio koordinavimas, papildomumas ir darna. Sėkmingas Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės ir sanglaudos politikos programų įgyvendinimas taip pat priklauso nuo to, ar bus pašalintos kliūtys investicijoms, kad būtų remiamos žalioji ir skaitmeninė pertvarkos ir subalansuotas teritorinis vystymasis;

²⁰ 2021 m. birželio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1060, kuriuo nustatomos bendros Europos regioninės plėtros fondo, „Europos socialinio fondo +“, Sanglaudos fondo, Teisingos pertvarkos fondo ir Europos jūrų reikalų, žvejybos ir akvakultūros fondo nuostatos ir šių fondų bei Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo, Vidaus saugumo fondo ir Sienų valdymo ir vizų politikos finansinės paramos priemonės taisyklės (OL L 321, 2021 6 30, p. 159).

- (24) be ekonominių ir socialinių uždavinių, kurie sprendžiami ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planu, Italijai kyla tam tikrų papildomų uždavinių, susijusių su apmokestinimo sistema. Politika, kuria siekiama didinti mokesčių sistemos veiksmingumą, gali padėti spręsti ilgalaikio makroekonominio disbalanso problemą. Vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu ekonomikos augimui palankesnė ir veiksmingesnė mokesčių sistema padėtų sumažinti didelę valdžios sektoriaus skolą, didinti našumą ir remti darbo vietas, ypač moterims, kūrimą;
- (25) Italijos darbo jėgai tenkanti mokesčių našta yra didelė, o faktinių ribinių gyventojų pajamų mokesčių tarifų profiliui būdingi dideli netolydumai. 2021 m. pabaigoje Italija ėmėsi veiksmų šiems iššūkiams įveikti, visų pirma nustatė visuotinę išmoką vaikui ir sumažino gyventojų pajamų mokesčius. Tikimasi, kad šios priemonės šiek tiek padidins darbo jėgos pasiūlą, ypač moterų atveju. Palyginti su kitomis valstybėmis narėmis, darbo jėgos mokesčių pleištas išlieka labai didelis visais pajamų lygiais. Be to, nepakankamai naudojami kiti pajamų šaltiniai, kurie mažiau kenkia augimui, todėl esama galimybių toliau mažinti darbo jėgai tenkančią mokesčių naštą nedarant poveikio biudžetui. Kadastrinės vertės, kuriomis remiantis apskaičiuojamas nekilnojamojo turto mokestis, yra iš esmės pasenusios. Mokesčių išlaidų, įskaitant PVM, skaičius ir apimtis yra dideli, todėl reikėtų imtis veiksmų joms racionalizuoti. Galiausiai, nepaisant Italijoje gaunamų palyginti didelių pajamų iš energijos mokesčių, jų struktūra nepakankamai skatina perėjimą prie švaresnių technologijų, be kita ko, dėl to, kad plačiai naudojamos aplinkai žalingos subsidijos. Šiuos įvairius aspektus apima 2021 m. pabaigoje Vyriausybės pristatytas mokesčių reformos įstatymas, kuris, jį priėmus, turėtų būti įgyvendintas teisėkūros procedūra priimtais aktais;
- (26) reaguojant į Versalio deklaracijoje Sąjungos valstybių ar vyriausybių vadovų suteiktą įgaliojimą, Komisijos pasiūlymu dėl plano „REPowerEU“ siekiama kuo greičiau palaipsniui panaikinti Sąjungos priklausomybę nuo iškastinio kuro importo iš Rusijos. Šiuo tikslu Komisija, palaikydama dialogą su valstybėmis narėmis, ketina nustatyti tinkamiausius nacionalinio, regioninio ir Sąjungos masto projektus, investicijas ir reformas. Šiomis priemonėmis siekiama mažinti bendrą priklausomybę nuo iškastinio kuro ir atsisakyti iškastinio kuro importo iš Rusijos;

(27) Italija yra labai priklausoma nuo energijos, ypač dujų, importo iš Rusijos: 43 % dujų importuojama iš Rusijos (šiek tiek mažiau nei Sąjungos vidurkis – 44 %), o dujos jos energijos rūšių derinyje sudaro 42 %. Priklausomybė nuo Rusijos žalios naftos yra mažesnė – 11 %, t. y. mažesnė už Sąjungos vidurkį, kuris yra 26 % (Italijos energijos rūšių derinyje nafta sudaro 32 %) ²¹. Nors trumpuoju laikotarpiu su didelėmis gamtinių dujų tiekimo saugumo problemomis Italija nesusidurs dėl didelio kaupimo pajėgumo ir vamzdynų jungties su Šiaurės Afrika ir Azerbaidžanu, Rusijos invazija į Ukrainą gali kelti problemų vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiais. Italija turi galimybių pašalinti kliūtis, kad padidintų energijos perdavimo pajėgumą tiek šalies viduje, tiek su kaimyninėmis šalimis. Rekomenduojama investuoti į naują su dujomis susijusią infrastruktūrą ir tinklus siekiant, kai įmanoma, parengti juos ateities iššūkiams ir užtikrinti ilgalaikį jų tvarumą, kai ateityje bus keičiama jų paskirtis ir pereinama prie tvaraus kuro. Italija šiuo metu įvairina savo energijos rūšių derinį didindama atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį, visų pirma saulės energijos, vėjo, vandenilio ir tvaraus biometano. Vis dėlto, atsižvelgiant į galimus iššūkius, kylančius dėl dabartinės geopolitinės padėties, galima paspartinti ir intensyvinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos diegimą, numatytą Nacionaliniame energetikos klimato srities veiksmų plane. Italija gali ir toliau imtis priemonių, kad palengvintų leidimų išdavimą atsinaujinančiųjų išteklių energijos projektams. Be to, Italijos tikslai energijos vartojimo efektyvumo srityje gali būti nepakankami nei šiems iššūkiams spręsti, nei 55 % tikslo priemonių rinkinio užmojams įgyvendinti. Statybos sektoriui skirta energijos vartojimo efektyvumo didinimo strategija daugiausia grindžiama laikinomis priemonėmis, todėl turėtų būti papildyta vidutinės trukmės ir ilgalaikė strategija, įskaitant griežtesnes įmonėms, ypač pramonei, skirtas energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones. Be to, reikia sparčiau mažinti transporto sektoriaus priklausomybę nuo iškastinio kuro, be kita ko, sparčiau diegiant elektromobilių įkrovimo punktus ir darant pažangą įgyvendinant svarbiausius geležinkelių ir dviračių eismo bei viešojo transporto projektus. Kad Italija pasiektų 55 % tikslo priemonių rinkinio tikslus, reikės toliau didinti užmojus mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir didinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį bei energijos vartojimo efektyvumą;

²¹ Eurostato duomenys (2020 m.), gamtinių dujų ir žalios naftos importo iš Rusijos dalis, palyginti su bendru atitinkamu importu. Apskaičiuojant bendrą ES 27 valstybių narių importo vidurkį remiamasi importo iš ne ES 27 šalių duomenimis. Italijos atveju bendras importas apima ES vidaus prekybą. Žalia nafta neapima perdirbtų naftos produktų.

- (28) nors dėl spartesnio perėjimo prie neutralaus poveikio klimatui ekonomikos ir iškastinio kuro atsisakymo keliuose sektoriuose susidarys didelių restruktūrizavimo išlaidų, tam, kad sumažintų socioekonominį pertvarkos poveikį labiausiai paveiktuose regionuose, įgyvendindama sanglaudos politiką Italija gali pasinaudoti Teisingos pertvarkos mechanizmu. Be to, siekdama pagerinti įsidarbinimo galimybes ir sustiprinti socialinę sanglaudą, Italija gali pasinaudoti „Europos socialiniu fondu +“, įsteigtu Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2021/1057²²;
- (29) atsižvelgdama į Komisijos vertinimą, Taryba išnagrinėjo 2022 m. stabilumo programą, o jos nuomonė²³ atspindėta 1 rekomendacijoje;
- (30) atsižvelgdama į euro zonos valstybių narių ekonomikų glaudžias tarpusavio sąsajas ir kolektyvinį indėlį į ekonominės ir pinigų sąjungos veikimą, Taryba rekomendavo euro zonos valstybėms narėms, be kita ko, įgyvendinant savo ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planus, imtis veikslių 2022 m. rekomendacijoje dėl euro zonos išdėstytoms rekomendacijoms įgyvendinti. Italijos atveju tai konkrečiai atspindėta 1 ir 2 rekomendacijose;
- (31) atsižvelgdama į Komisijos nuodugnios apžvalgos ir šio vertinimo rezultatus, Taryba išnagrinėjo 2022 m. nacionalinę reformų programą ir 2022 m. stabilumo programą. Jos rekomendacijos pagal Reglamento (ES) Nr. 1176/2011 6 straipsnį atspindėtos 1 ir 2 rekomendacijose. 1 ir 2 rekomendacijomis taip pat prisidedama prie 2022 m. rekomendacijos dėl euro zonos, ypač pirmosios, antrosios ir ketvirtosios rekomendacijų euro zonai, įgyvendinimo. 1 rekomendacijoje nurodyta fiskalinė politika padeda šalinti, *inter alia*, su didele valdžios sektoriaus skola siejamą disbalansą. 2 rekomendacijoje nurodyta politika padeda šalinti, *inter alia*, disbalansą, susijusį su didele valdžios sektoriaus skola ir užsitęsusia silpna našumo dinamika esant darbo rinkos nestabilumui ir tam tikriems finansų sektoriaus trūkumams,

²² 2021 m. birželio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1057, kuriuo nustatomas „Europos socialinis fondas +“ (ESF+) ir panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 1296/2013 (OL L 231, 2021 6 30, p. 21).

²³ Pagal Reglamento (EB) Nr. 1466/97 5 straipsnio 2 dalį.

REKOMENDUOJA Italijai 2022 m. ir 2023 m. imtis šių veiksmų:

1. 2023 m. užtikrinti apdairią fiskalinę politiką, visų pirma ribojant nacionalinėmis lėšomis finansuojamų pirminių einamųjų išlaidų augimą, kad jis neviršytų vidutinio laikotarpio potencialios gamybos apimties augimo, atsižvelgiant į tolesnę laikiną ir tikslinę paramą namų ūkiams ir įmonėms, kurie labiausiai pažeidžiami dėl energijos kainų šuolių, ir iš Ukrainos bėgantiems žmonėms. Būti pasirengusiai einamąsias išlaidas pritaikyti prie kintančios situacijos. Didinti viešąsias investicijas į žaliąją ir skaitmeninę pertvarką, taip pat į energetinį saugumą atsižvelgiant į iniciatyvą „REPowerEU“, be kita ko, naudojantis Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės ir kitų Sąjungos fondų lėšomis. Laikotarpiu po 2023 m. vykdyti fiskalinę politiką, kuria siekiama užtikrinti apdairią vidutinės trukmės laikotarpio fiskalinę būklę, patikimą bei laipsnišką skolos mažinimą ir fiskalinį tvarumą vidutinės trukmės laikotarpiu, vykdant laipsnišką konsolidavimą, investicijas ir reformas. Siekiant toliau mažinti darbo jėgos apmokestinimą ir didinti sistemos veiksmingumą, priimti ir tinkamai įgyvendinti tam sąlygas sudarantį mokesčių reformos įstatymą, visų pirma peržiūrėti faktinius ribinius mokesčių tarifus, suderinti kadastrines vertes su dabartinėmis rinkos vertėmis, racionalizuoti ir mažinti mokesčių išlaidas, be kita ko, PVM išlaidas, ir aplinkai žalingas subsidijas, kartu užtikrinant teisingumą ir mažinant mokesčių kodekso sudėtingumą.
2. Toliau įgyvendinti ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planą laikantis tarpinių ir siektinų reikšmių, įtrauktų į 2021 m. liepos 13 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimą. Kuo greičiau baigti derybas su Komisija dėl 2021–2027 m. sanglaudos politikos programavimo dokumentų, kad būtų galima pradėti juos įgyvendinti.
3. Mažinti bendrą priklausomybę nuo iškastinio kuro ir įvairinti energijos importą. Pašalinti kliūtis siekiant padidinti dujų vidaus perdavimo pajėgumą, plėtoti elektros tinklų jungtis, paspartinti papildomų atsinaujinančiųjų išteklių energijos pajėgumų diegimą ir imtis priemonių energijos vartojimo efektyvumui didinti bei darniam judumui skatinti.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas / Pirmininkė